

Fornærmelse, vilkaarligt at trække et enkelt Handelssted frem, at indgaa, at man netop saa vækker Misnøje paa mange andre Steder. Det ærede Medlem har fuldstændigt Ret i, at Odder efterhaanden er vokset op til at blive et ret bethdeligt Omsætningssted, men det ærede Medlem maa sikkert ogsaa vide, at der er et ikke ringe Tal af Omsætningssteder her i Landet, navnlig langs med Jærnbanerne, som have affuratlige saa stor og flere endog større Betydning, og det baade i Sylland og paa Verne. Naar man vil gaa videre i at hjælpe saadanne Omsætningssteder til umiddelbar Toldklarering, saa tror jeg nok, at det vilde være rigtigt at tage dette Spørgsmaal under samlet Overvejelse, og at man ikke kommer saadan ind paa det, at man tager et Sted op ved denne Lejlighed, et andet Sted ved en anden Lejlighed. Derved vækker man netop Misnøje, og det maa erindres, at det Net ikke er saa lidet befofteligt at tilvejebringe et saadant selvstændigt Toldklaringssted paa et saadant Handelssted. Det ærede Medlem vil let se, hvor meget Hæring Toldstedet i Virkeligheden koster, og hvor store Omkostningerne ere i Forhold til Omsætningen. Jeg tror altsaa, at dersom man vil videre ad den Vej, og dersom man vil forsyne 10—20—30 Omsætningssteder i Landet foruden dem, vi have, med saadanne Toldklareringer, bliver det et finansielt Spørgsmaal af nogen Betydning. Jeg tror nok, at det vilde være rigtigt at tage denne Sag under samlet Overvejelse, saaledes at man ikke benytter Lejligheden til, naar der foreligger et Forslag som dette, at se at faa et enkelt med. Det er vistnok ikke det eneste Sted, som vilde have banket paa hos Udvalget, dersom man havde troet, at der var en Mulighed for ved Udvalgets Hjælp at faa etableret et nyt Toldsted paa Landet; der er i alt Fald for mig nævnt adskillige med Anbefaling til ogsaa at komme frem, netop fordi man havde set, at Odder var under Omtale. Det er som sagt en Nødvendighed, at man bliver færdig med denne Lov, og jeg vilde anse det for lidet heldigt, om man belyærede dens videre Gang ved at stille ny Endringer dertil. Jeg skal villig indrømme, at den ærede Ordfører har Ret i, at det ikke ret passer at lade en Lov som denne, der etablerer ny Embeder, træde i Kraft en Maaned eller to, før Loven bliver til Lov, at altsaa Datoen: den 1ste April nødvendigvis maa forandres, det skal jeg indrømme. Derimod er jeg ikke saa ganske vis paa, at den Bemærkning, der kaldt fra en æret Ordfører for et af Mindretallene (Blem), at man nødvendigvis ogsaa maatte

forandre Strafftrædelsesdagen for Loven om Godtgørelser for Kontorhold, er rigtig, thi jeg ser i Grunden ikke, hvad der skulde være til Hinder for, at den, som derpaa fik sit Kontorhold forhøjet, fik Forhøjelsen allerede fra 1ste April d. N., skønt Loven først blev stadfæstet den 1ste Maj. Jeg ser i Virkeligheden ikke, hvad der skulde være til Hinder derfor. Paa den anden Side indrømmer jeg imidlertid, at for saa vidt Loven ned sætter Kontorholdsgodtgørelse, vil det være omtrent umuligt at give den tilbagevirkende Kraft. Dette er imidlertid et Spørgsmaal, jeg forbeholder mig at undersøge nøjere. Lovforslaget ligger jo i Landstinget. Det vilde i hvert Tilfælde være ønskeligt, at Lovforslaget, som det nu er affattet, undergik en let Forandring, saaledes at det kom til at svare til Lønningsloven, hvilket det ikke gør, og jeg haaber, at jeg ved et Samraad med Udvalget her vilde kunne stille Endringsforslag i Landstinget, saaledes at der kun blev en eneste Behandling her, som ikke kunde tage ret megen Tid.

Korsgaard: Jeg ønsker kun at henvende Opmærksomheden paa en enkelt Ytring i Betænkningen, nemlig den, hvor der staar, at der i Udvalget er rejst Spørgsmaal om, at Korsbetjentenes Lønninger og Tjenesteforhold trænge til en Forbedring, og at et Flertal forbeholder sig at optage dette Spørgsmaal under Sagens videre Behandling. Til yderligere Begrundelse vil jeg henvise til, hvad der er oplyst i Bilagene, hvor man vil finde en Fortegnelse over Tjenestetiden for 14 Korsbetjente til Tjeneste ved Kalkbrænderierne og bestemte til Besøgsrejser. Man vil nederst paa paagældende Side finde en Opgørelse over, hvilken umaadelig lang Tjenestetid disse Folk have, idet de have uafbrudt Tjeneste i 36 Timer fra Søndag Morgen Kl. 6 til Mandag Aften Kl. 6, derefter fornyet Tjeneste fra Tirsdag Morgen Kl. 6 til Onsdag Aften Kl. 6, saa fra Torsdag Morgen Kl. 6 og saa igen i 36 Timer. Selv om det nu ikke er strengt legemligt Arbejde i de 36 Timer, men for en Del nærmest er Vagthold, og der maaste er nogen Mulighed for, at de kunne tage sig et lille Hvil en Gang imellem paa Vagten, tror jeg, at det er en aldeles uformelig lang Tjenestetid, der forlanges af disse Folk. Dette Forhold forekommer mig saa meget grellere, naar man ser, hvilken Betaling der bydes de Folk for det Arbejde, der paalægges dem. De Herrer ville i Betænkningen finde en Fortegnelse over Korsbetjentene og den Lønning de have, og ville finde, at Lønningerne ere 900, 800 og 700 Kr., og at